

XYLANTHIA, AZ UTOLSÓ REMÉNY

„Az emberiség előrehaladt, még ha az egyén ezt észre sem vette”,

Madách Imre

Ezt az írást szeretteimnek ajánlom, valamint azoknak, akik már nincsenek velem, ugyanakkor mindenkinek, akiknek a szívében békesség van, különösen édesapámnak, akik 2017. július 25-én itthagytak bennünket.

ELSŐ KÖNYV

PROLÓGUS

2029. január 1-én egy ember alkotta űreszköz, a New Horizons űrszonda elérte a rejtélyes X-planétát a Kuypier-övezetben és elkezdte sugározni az első adatokat az amerikai NASA űrközpont irányítótermébe, csekély 1kbyte/sec sebességgel. Az első pixelek, amelyek lassan képpé alakultak, a műholdakon keresztül továbbításra kerültek és a jelek eljutottak a Nemzetközi Űrállomásra, az ISS-re. Hamarosan 6,7 milliárd emberei lénynek adatott meg a lehetőség, hogy egy új planétát tekintszen meg valamilyen okos eszközön, pl. okostelefonon, tableten, notebookon, okosórán, hologram vagy AMOLED-kijelzős tv-

készüléken, mely eszközök a hipersebességű Internet-hálózathoz kapcsolódtak.

A pixelekből képek lettek és az adatok 149 milliárd kilométer távolságból érkeztek, ami 996 AU, csillagászati egységet jelentett, a Naprendszer középpontjából számítva.

Egy ismeretlen bolygó bontakozott ki ezen a színes fotón, amelynek felszínén nagyméretű geológiai formákat lehetett felfedezni: óriási sziklás hegységeket, széles, száraz kanyonokat, egy teljesen új, eddig ismeretlen világot.

Földünk szerencsés felének lakói rácsodálkozhattak ezen új planétára és talán újra átélhették az emberiség valamely mértékű büszkeségét, amelyet csak a tudomány adhat. Talán csak ahhoz, az 1969 évi, júliusi naphoz lehetett ezt hasonlítani, amikor Neil Armstrong arról beszélt, hogy számára kis lépés volt a Hold felszínére lépni, de az emberségnek ez egy hatalmas lépést jelentett a Föld kistestvéreinek meghódítása.

2,2 milliárd ember, szétszórva a világban, nem szerzett tudomást erről a kiemelkedő eseményről. A Föld összlakosságát a statisztikák 8,9 milliárdra becsülték és a bolygó népessége két fő részre tagolódott, egy technikailag előrehaladott, közép- és felsőosztálybeli rétegre, valamint a szegény emberek milliárdjaira. Ezen két réteg minden országban, városban, településen megtalálható volt, Janus-arcúsága a gazdag-szegény ellenpólusban öltött testet. A világ szegényebb részének nélkülöznie kellett a tiszta ivóvizet, az egészséges ételmezt, az egészségügyi ellátást és a háztartási eszközökhöz szükséges energiát. Nem voltak olyan kifinomult elektronikus tárgyaik, mint

Sony-okosóráik, Google Specs-szemüvegeik, amelyek online tartalmat lettek volna képesek megjeleníteni, és nem szenvedtek a virtuális szemüveg által okozott fejfájástól, ezek az emberek a jóléti országok és társadalmakon kívül éltek, akár Robinson Crusoe az elhagyatott szigeten. Áradások, pusztító hurrikánok, tornádók, cunamik követték egymást az elmúlt évtizedekben, ezek a jelenségek a 2012-es évtől kezdtek egyre gyakoribbá válni. A klímaváltozás nem csak egy sokszor ismételt szlogen volt már, következményei egyre szembetűnőbbé váltak, a természetes égővek északabbra kezdtek tolódni. Magyarország időjárása szárazabb és kiszámíthatlanabbá vált. Nagy problémát jelentettek a földrengések, a talajerózió a kiirtott esőerdők közelében és a világméretű környezetszennyezés, mind a kibocsátott üvegházhatású gázok és a le nem bomló műanyagok tekintetében, az élet kezdett egyre nehezebbé válni férfiak, nők, gyermekek milliárdjai számára.

8,9 milliárd emberi lény, legyen genetikai hátterük kaukázusi fehér, fekete bőrű, ázsiai, japán, kínai, koreai vagy indiai, nem beszélve a törzsi csoportokról és az őslakosokról, mint a pigmeusok Afrikában egyetlen bolygón éltek 2029-ben, amely a Nemzetközi Űrállomás ablakaiból nézve egy törekeny kék gömbre hasonlított leginkább, a planéta gyakorlatilag túlnépesedett. A jelenlegi emberi faj, a Homo Sapiens története 260-300 ezer évvel ezelőtt kezdődött el, de az emberszabásúak legalább hárommillió éves gyökerekkel rendelkeztek attól számítva, amióta egyenes gerinccel megtették első lépéseiket, felnéztek a felhőtlen éji égboltra, és tekintetüket a látható csillagok százaira

emelték, vagy amikor holdtöltek a Föld szomszédjára csodálkoztak rá.

Krisztus előtt kb. 7-8 ezer év előtt létrejöttek az első települések, később kialakultak az első civilizációk, az első birodalmak az Eufrátesz és Nílus mentén és kitörték az első háborúk is. A csillagos égboltnál érdekesebb csak a tűz lángjának fellobbanása lehetett meghatározó élmény őseink számára, melyet valószínűleg egy viharos éjszakán egy villám okozhatott, amely talán egy száraz faágot gyújtott meg.

Igazi civilizációról kb. Kr. e. 5000 évvel ezelőtt beszélhetünk, igaz, hogy az ősember a barlangok falára rajzolt kormos ábrákat és képeket, de vajon őseink közül ki ejtette ki az első szót, ki rajzolta meg a körvonalát az első elejtett bölénynek, ki írta le az első jelet, betűt, számot, mikor született meg az első abc?

Az írott történelem a mezopotámiai civilizációval jelent meg, amelyet az egyiptomi, zsidó, ázsiai kultúrák, kínai és japán, görög, makedón, római, perzsa és arab civilizációk, majd a Római Birodalom összeomlása után az európai civilizációk követték. 2029-ben már az emberiség nem látta tisztán a jövő felé vezető utat, bár technológiailag a 21. században töretlenül fejlődtek a tudományok, az asztrofizika, az elektronika, a biokémia, a génterápia, az orvoslás, a tudomány soha nem látott gyorsasággal változott, drámai ütemben születtek találmányok, különösen a 2010-es évektől kezdődően, beleértve az űrkutatást, 2029-ben már három űrtechnikai fejlesztéssel foglalkozó magánvállalat működött, mint az Elon Musk által vezetett SpaceX vállalat.

A tudomány a legnagyobb rejtélyeket boncolgatta, próbálta kinyitni az eddigi titkos kapukat, amelyeket csak Isten érthet igazán. 2029 előtt jó pár évvel megalkották a kvantumszámítógépet, meg kell említeni a CERN kutatóközpont Svájc és Franciaország alatt létrehozott LHC, Nagy Hadron ütköztetőt, ahol 2015-ben sikerült a Higgs-bozon létét bizonyítani, mely összetevője lehet az elhíresült, „fekete anyagnak”, amely az Univerzum túlnyomó részét alkotja. Sötét anyag és sötét energia a világegyetem 78%-át teszi ki, amelynek a létezését a Chandra X Röntgen Obszervatórium Projekt megfigyelései támasztották alá létezésüket.

Találmányok, mint a kék LED felfedezése, technológiai újítások, új elméletek ezrei születtek ezekben az években, de az emberi egyéniség, a személyiség mozgatórugói ugyanolyan talányosak maradtak, mint a Szent Grál, amelyet talán az egykor templomos lovagok őriztek, de titka örök feledésbe merült és még Arthúr királynak és a kerekasztal lovagjainak sem sikerült megtalálniuk, az emberi lélek bonyolultsága, gyarlósága nem változott évezredek óta.

Az bizonyos, hogy a velencei Szt. Márk tér Bazilikája már félig vízben állt, a híres óratorony a két szárnyas oroszlánnal vesztésre állt a tenger árjával szemben, a kanálisok, a zegzugos utcák, a varázslatos középkor város kezdett eltűnni és Velence megszűnt a nászutas párok célpontjává válni, vagy azon szerelmesek számára, akik egy romantikus hétvégét szerettek volna eltölteni a városban, amely felért volna egy lottónyereménnyel sokak szemében.

ELSŐ FEJEZET

Ristrettót és egy palack ásványvizet rendelt Berzey András, aki egy kényelmes fatámlás széken várta a pincérnőt, és közben azon gondolkozott, hogy az igazi boldogság mit is jelent.

Hamarosan belekóstolt a keserédes feketébe, majd az ásványvizet kortyolta hozzá és a távolba emelte a tekintetét. A Neptun kávézó teraszán ült a szabad levegőn, erre csak gyenge fuvallat járta körül. Innen a kilátás gyönyörűnek tűnt, az erős észak-nyugati szél negyven-ötven cm-es hullámokat korbácsolt az Öböl közepén, amelyeknek tetején fehér fodrok látszódtak, a viharos szél szétfújta a vízcseppeket, a balatoni szél a négy őselem egyike volt, a tűz, a föld és a levegő mellett. Eszébe jutott az ötödik elem is, mely csak mozivásznonról ismert, Bruce Willis főszereplésével és az ötödik elem egy csodálatos női alakban öltött testet.

„Egyik emberi ősrünk mennyire lepődhetett meg az első láng látványán, talán a neandervölgyi rokonunk mindenképpen örömet érezhetett, amikor az elejtett zsákmányt meg tudta sütni a tűzön és családjának enni adhatott. Vajon mit jelent az abszolút boldogság, létezik-e ilyen?”

Felemelte a kávéscsészét, belekóstolt a kávéba, kellemes íze jólesett neki és úgy érezte, hogy életében nagyon rövid boldog szakaszokat élt csak át, és ezen periódusokat igazából csak békésnek, elégedettnek tudta volna osztályozni. Igazából csak

pillanatokat, varázslatos perceket, másodperceket tudott feleleveníttetni, melyek egyenlők voltak, vagy hasonlítottak a tiszta harmóniára, vagyis a boldogságra.

Ezen pillanatok közé tartoztak azon percek, amikor barátnőjével ketten egy padon üdögéltek, lassan egymáshoz értek ujjaik, azok közül is a kisujjaikkal érintették meg egymást, majd két kezük egymásba fonódott szorosán, ekkor megérezte Berni édeskés illatát, mely gyümölcsös friss fűszernek hatott, és ekkor Berni egy csókot adott András ajkaira és közben nem mondott semmit. Ez egy igazi boldog pillanat volt András életében, de mindketten érezték, hogy az örökkévalóság csak illúzió, egy falevél hullott le a szelídgesztenye-fáról, zöldes színe sárgás-vöröses árnyalatban játszott, volt valami szomorúság is ebben a pillanatban, ezen a kora őszi délutánon, a Nap is bágyadtabbnak tűnt, de az enyészet és elmúlás jelei ellenére is boldogok voltak ekkor, az bizonyos.

Aztán András figyelme visszatért a valóságba, „Hagyjuk a boldogság tudományos meghatározását a filozófusoknak, Platónnak, Arisztotelésznek, Kantnak, Heideggernek. A boldogságnak olyan egyszerűnek kell lennie, mint a szeretetnek és a szerelemnek. Kb. 2000 évvel ezelőtt, mikor Jézus krisztus, az Atya Szentfia hirdette ezt az ősi igazságát, ahogy az bármelyik Bibliában olvasható, bármelyik szentmisén hallható.”

„Voltak boldog szakaszok életemben, de keserű pillanatok sem kerültek el azon helyzetekben, amikor a viszonzatlan szerelem labirintusába kerültem, s Ariadné fonalát nem találtam, hogy kijussak belőle és a kiszemelt lány szerelmét elnyerjem.” „A lányok szerelme nem egyszerű dolog, a lányok a csóktól ritkán

fáznak...” „Szomorú, tragikus érzés valaminek az elvesztése, különösen egy szeretett lányénak, főleg ha fiatal és ígéző a tekintete és édes a mosolya.”

Amikor összeveszték Bernivel, bár András soha nem tudta meg az előzményeket, Berni határozottan azt kérte, hogy törölje a telefonszámát a mobiljából és azt mondta Andrásnak: „Felejts el engem és soha többé ne hívj fel telefonon.”

2029. június 21-én, fizettet szabadságának első reggelén egy halvány fénysugár világította meg a függöny bordó redőnyeit, hajnalodott.

Négy hónappal korábban állásajánlatot kapott, mely jelentős juttatásokat tartalmazott. Ebbe az évben az állásinterjún sikeres volt, 2029. február 3-án munkába állhatott az Élet és Tudomány havilap Bródy utcai szerkesztőségében. Ezen a tudományos ismeretterjesztő lapot pár ezres példányszámban adták ki, a nyomtatott sajtó piaca egyre szűkült, az online hírportálok, mint Infóstart, az Index, az Origó, a Magyar Nemzet, a Magyar Idők, a HVG átvették a nyomtatott sajtó szerepét.

„A Gutenberg-galaxis egyszer véget ér”, gimnáziumi tanárának gondolata jutott eszébe hirtelen. András rápillantott a kékkúti ásványvizes palackra és újra elgondolkozott. Egyik őse, apai dédapja, aki ezen balatoni-felvidéki faluból származott és Berzey Sándornak hívták gondolt egy merészet és elköltözött Vigántra, egy kis bakonyi faluba, két-három hold földet bérelt és kemény munkával, mely könnyekkel és verejtéssel járt, megművelte a bőséges termést hozó, több aranykoronás feketeföldet és évről-évre előbbrejutott, lassan-lassan gyarapodni kezdett családjá.

Nyolc-tíz év múlva már jobb életkörülményeket tudott teremteni, ez az 1930-as években történt, amikor András nagymamája fiatal, huszonhárom éves hölgygé vált, kereskedelmi gimnáziumot végzett a székesfővárosban, zongorázni, teniszezni és énekelni tanult, ekkor a család már Budapesten lakott. A budapesti Orczy-téren egy vegyesboltot nyitott András dédanyja, amely jelentős jövedelemhez jutatta a családot, egészen a második világháború végéig, amikor a fővárost bombázni kezdték, akkor a család újra visszaköltözött vidékre 1944-ben, vissza Zsófiapusztára, majd Vigántra.

A teraszon halk zene szólt, a 2016-os év énekes, Rúza Magdi száma szólt, András kedvence volt ez, az Április c. dal.

A zene különösképpen érdekelte Andrást, olyan szüksége volt rá, mint a tiszta vízre, s főleg olyan dalokat hallgatott meg szívesen, a hol női énekhangok csendültek fel, a férfiénekesek kevésbé érdekelték.

Egyik legkedvesebb énekes a kanadai Avril Lavigne volt, aki vadóc tinédzserből mára érett énekesnővé vált.

Kamaszkora a „hősies Beatlemania” keretében telt el, bátyja, Berzey Richárd gyakran hallgatta és énekelte a mesés négyes számait, amelyeket megtanult gitárral kísérrni. Néha Richárd barátja iskola után feljött hozzájuk a kis lakótelepi lakás gyerekszobájába, hogy bátyjával közösen elénekeljenek olyan dalokat, mint a „You should have know better”, vagy „Money can’t buy me love”, „Michelle” vagy „Lady Madonna’, „Hey Jude” számokat.

A zenében az értéket kereste, a szépséget és a harmóniát, ezért szerette hallgatni a klasszikusokat is, mint Mozart Kis éji zenéjét vagy a Don Giovanni c. operát, Chopint és Liszt Ferencet is, de Johanna Sebastian Bach fűgái sem álltak távol tőle.

Az úgynevezett könnyűzenében sokfélét meghallgatott, ritmusos popzenét, jazzt, folkzenét, főleg skót és magyar népdalokat, mint a „Loch lomondot” vagy „A marosszéki kerek erdőt” és az új nemzedék, az Y-generáció zenéi, énekesei különösen hatottak rá, jóllehet András már 49 éves volt, de szívében még mindig az a tizenhatéves ifjú volt, aki szerényen követte tekintetével a mólón sétáló lányokat és csak szorongva tudott megszólalni előttük.

Miután kellemesen merengett ezeken a gondolatokon, egy fél óra is eltelhetett, lelke egy kicsit megnyugodott, a haragos, zöldeskék Fűzfői-öböl látványa mindig megnyugtatta, hiszen szellovasként számtalanszor száguldozott a hullámokon, ezért volt a kedven színe a türkizkék vagy kékeszöld, amely a kristályok közt az akvamarinnak vagy a berillnek felelt meg. Intett a pincérlánynak, aki odajött az asztalához, kettő euróba került a kávé és egy eurót adott borralalóként a fiatal, barna hajú lánynak, aki gyors léptekkel visszasietett a belső helyiségbe.

András mobiltelefonjával NFC-módjában érintéssel fizetett, csak közel kellett tennie a pincérnő leolvasó készülékéhez. Ezt a funkciót a bankkártyákon is bevezették már a 2010-es évek végén a PayPass fizetésnek hívták. A betéti és hitelkártyák is egyeduralkodóvá váltak, a papírpénzt és fémérméket csak 40 euró érték alatt vettek elő az emberek fizetés céljából.